

Zasavski

TEEDNIK

Izdaja »Zasavski tednik« v Trbovljah - Urejuje uredniški odbor. - Odgovorni urednik Stane Suštar. - Naslov uredništva in uprave: »Zasavski tednik«, Trbovlje I. Trg revolucije 28 - Telefon 80-191 - Račun pri Komunaln. banki Trbovlje 600-714-1-146 - List izhaja vsako sredo - Letna naročnina 460 din polletna 240 din, četrtletna 120 din, mesečna 40 din. Cena izdava v kolportu: 10 din. - Tiska tiskarna Casopisnega podjetja »Delo« v Ljubljani. - Rokopisi ki morajo biti v uredništvu najkasneje vsak ponedeljek se ne vračajo.

DOGODEK TEDNA

Te dni je začela v rekonstruirani hrastniški steklarni obratovati prva talilna peč. Ves kolektiv je z veseljem čakal na ta trenutek. Delo teče brezhibno. Prve gmote so že stekle. Steklarji delajo zdaj v zelo izboljšanih delovnih pogojih. Več je svetlobe, dobrega zraka in manj vročine. Kakšna razlika od stare talilnice! Steklena gmota je prav čista, brez napak, tako da je proizvodnja na zadovoljivi višini. Nekaj dni dela na dveh strojih za izdelovanje raznih kozarcev za vlaganje zelenjave in sadja je že vrglo na trg preko 40.000 kosov teh izdelkov, mimo raznih drugih stekleničk za industrijo. Prve sadove rekonstrukcije hrastniške steklarne hode v kratkem opazili potrošniki na trgu, kakor tudi naša industrija.

Štev. 23 TRBOVLJE, 10. junija 1959 Cena 10 din Leto XI

Petdeset let telesne vzgoje v Trbovljah

TELESNO VZGOJO MNOŽICAM

V dneh 6. in 7. junija so bile Trbovlje v okviru prireditve v počastitev 40. obletnice KPJ prizorišče slovesnosti telesne vzgoje ob 50-letnici delovanja telovadnega društva v Trbovljah, ki jo je pripravil Partizan Slovenije. V soboto, 6. junija, so se ob 17. uri zbrali k slavnosti seji gostje iz vse Slovenije, med njimi član CK ZKJ Boris Zihert, predsednik Partizana Slovenije Mitja Ribičič, predsednik CK LMS Tomo Kropušek, sekretar občin-

VABILO

V okviru proslav 40-letnice KPJ in SKOJ bo v soboto, 13. junija 1959, na Partizanskem vrhu nad Trbovljami srečanje okrajnih mladinskih aktivistov. Vabimo vse predvojne, medvojne in povojne okrajne mladinske aktiviste, da se udeležijo tega tovariškega srečanja. Zborni mesto bo v soboto, 13. junija, ob 15. uri, pred Delavskim domom v Trbovljah za aktiviste iz Trbovelj, Hrastnika in Radečah, za aktiviste iz Zagorja pa ob isti uri pred poslopjem občinskega ljudskega odbora v Zagorju. Odbor za proslavo 40-letnice KPJ v Trbovljah

skega komiteja ZKS Trbovlje Ljotze Ribič, predsednik ObLO Trbovlje Martin Gosak ter številni predstavniki političnih in drugih množičnih organizacij. Tovariš Mitja Ribičič je v slavnostnem govoru na tej seji poudaril med drugim vodilno vlogo KPJ. To, kar danes imamo, je plod velikih naporov naših delovnih ljudi. Zaradi velikega pomena moramo tudi telesno vzgojo in šport približati širokim množicam in poklaskati vse vrste oblik po pisarnosti in vsebini dela. V letu, ko obhaja Partizan v Trbovljah 50-letnico telesnovzgojnega dela v kraju, je poudaril sovpadajočo zgodovinsko obletnico ustanovitve KPJ in da je slavnostna seja Partizana Slovenije ravno v proletarskih Trbovljah, ki so pred dnevi

V Hrastniku bodo praznovali tri dni

V Hrastniku že nekaj let praznujejo 3. julija občinski praznik. Ta dan jih spominja na 3. julij 1934, ko so zasavski rudarji začeli z veliko gledovno stavko. Glavna slovesnost bo v Hrastniku 3. julija dopoldne, ko bo slavnostno zborovanje vseh delovnih kolektivov in ostalih prebivalcev, odprli bodo muzej NOV in slovesno predali svoje-mu namenu že skoro povsem dograjeno športno igrišče Rudarja, naselje okoli steklarne peči, ki so dobilo otroški vrtec. Dopoldne bo velik telesnovzgojni nastop. 2. julija bo slavnostna in razširjena seja obratnega delavstva sveta rudnika Trbovlje-Hrastnik, na kateri bodo nagradili tudi najstarejše, še zaposlene rudarje, v osnovni šoli bodo odprli razstavo, na kateri bo sodelovala Ljudska tehnika klub mladih proizvajalcev iz steklarne in drugi, zvečer pa bo kulturna prireditev na prostem. Praznovanje bodo zaključili 4. julija. Pri Rušu bodo odprli novo strelišče, na letišču pa bo nogometni braturnik za orehovni pokal. Hkrati bodo na stadionu sprejeli partizanske partizane. —jak

praznovala svoj občinski praznik in 35. obletnico zloma fašistične Orjune. V počastitev spomina padlim žrtvam fašistične Orjune so položili venec k njihovemu spomeniku tovariši Gosak, Kropušek in Čizmek. Slavnostno sejo sta ob zaključku pozdravila še sekretar občinskega komiteja ZKS Trbovlje Ljotze Ribič in predsednik ObLO Trbovlje Martin Gosak. Predlog, da se ob tej slavnostni priliki pošlje poždravna resolucija Mihi Marinku, je bil z navdušenjem sprejet. V Delavskem domu v Trbovljah je bila nato zvečer ob 20. uri slavnostna telovadna akademija, ki je vsestransko uspešna. Bogate točke, polne slikovitosti — res nekaj novega. Akademija je bila prirejena v republiškem merilu, v kateri so se zlasti izkazali Mariborčani. Vmesne točke pa so izpolnili slovenski vrhunski telovadci.

V nedeljo, 7. junija, dopoldne so se člani plenuma Partizana Slovenije ter domačini udeležili slavlja na Cebinah, kjer je bil leta 1937 ustanovljen kongres KPS. O zgodovinskih dogodkih pred 22 leti je govoril organizacijski sekretar občinskega komiteja ZKS Trbovlje Janez Železnik. Po proslavi in ogledu na Cebinovem so gostje odšli na Partizanski vrh, in se popoldne udeležili telovadnega nastopa na stadionu SD Rudarja. Dopoldne so ponovili za šolsko mladino revirjev uspešno sobotno večerno telovadno akademijo.

NAD 200 NASTOPAJOČIH

Vse živo je bilo v nedeljo na stadionu SD Rudarja, kjer se je zbrala mladina iz Hrastnika, Zagorja, Radeč in Trbovelj k telovadnemu nastopu. V pisanem telovadnem sporedu je mladina izvajala vaje avtorja Mihe Vastiča, ki ima tudi levji delež zaslug na tem telovadnem nastopu. Razen nastopajoče mladine so navdušili večstično množico vrhunski telovadci, ki so pokazali na orodjih vrhunske telovadne dosegke. Izkazala se je nadalje mladina iz gimnazije z vajami s krogi. Najlepši pa je bil zaključni prizor, ko so se telovadci pokazali v vrstah 40 let ZKJ, godba na pihalu pa je zaigrala Internacionalo.

BOGATA SPOMINSKA RAZSTAVA

Ob petdesetletnici telesnovzgojnega dela v Trbovljah je domači Partizan priredil v avli Delavskega doma bogato zgodovinsko razstavo o telovadnem delu v Trbovljah, Zagorju, Hrastniku in Radečah. Neštete slike in še drugi material, ki je bil skrbno zbran in okusno razstavljen, so ponazarjali telesnovzgojno in športno delo v Zasavju v zadnjih petih desetletjih. Tudi ta lepa razstava, ki je plod naporega in zamudnega zbiranja in pripravljanja, in ki si jo ne šteje revirčani in še drugi z velikim zanimanjem ogledali, bo prispevala, da bo telesnovzgojno in športno delo v Zasavju postalo še množičnejše.

NAŠA RAZGLEDNICA — Jutro ob Savi

Smrt opozorila na malomarnost

Avtoritativni »Stop« na Trgu revolucije že nekaj dni opozarja vozilke vseh motornih in vprežnih vozil, da je prehod čez stari obokani most pri vodenski soli, ki so ga pred leti in pretekli teden le tlakovali, prepovedan. Promet je preusmerjen po zasilni cesti mimo rudniške uprave. Ta stari most je pred osmimi dnevi zahteval smrt rudniškega kovača Jožeta Oplotnika. V torek, 2. junija zjutraj, so delavci trboveljskega rudnika na opekarni naložili na prikolico 9-tonskega tovornjaka ljubljanskega transportnega podjetja 10 ton težko stiskalnico. Okoli 10.30 ure se je avtomobil s tovornikom pojavil na Trgu

man oziral za njim. Obiehal je pod težkim strojem. Takšen je žalostni epilog nesreče na Trgu revolucije. Epilog pa bi bil lahko še bolj tragičen, če bi prišlo do nesreče, denimo uro pozneje, ko se vračajo iz bližnje šole otroci, ki so se tako radi zadrževali na lesenem mostu za pešce tik mostu za vozila. Zdaj ostane le še vprašanje, o katerem so te dni razmišljali mnogi Trboveljčani: Kako je mogoče, da je bil most na tako pomembni prometni žili mesta puščen vne-mar? Zakaj ni bila označena vsaj njegova nosilnost? Kdo lahko zagovarja takšno skrajno malomarnost? —jak

PRIZNANJE KRVODAJALCEM

V Trbovljah so lepo praznovali dan prostovoljnih krvodajalcev — 4. junij. V gledališki dvorani Delavskega doma so se zbrali prostovoljni krvodajalci, ki so še enkrat silili toplo zahvaliti za svoje plemenito delo za sočloveka, najzaslužnejši pa so prejeli odlikovanja in značke. Zatem je gledališka družina Svobode-Center uprizorila Kaiserserjevo dramo »Vojak Tanaka«, s katero se udeležuje revije gledaliških družin Svobod v Velenju. —jak

SPREHOD PO SVETU

Dvoje prijateljskih obiskov

Podpredsednik Edvard Kardelj se je od 26. do 31. maja mudil na Danskem. Jugoslovanska javnost je tiste dni z veliko pozornostjo spremljala dogodke v Kopenhagenu, prepričana, da predstavlja pot podpredsednika Kardelja novo utrditev jugoslovanske politike aktivne koeksistence in privrženosti stvari miru med narodi. Z zadovoljstvom je ugotovila, da so jugoslovanske goste sprejeli v topli, prijateljski atmosferi, da so potekali tudi razgovori med jugoslovanskimi in danskimi državniki v enakem duhu. Prepričani in koristnost vseh neposrednih stikov med odgovornimi osebnostmi, jugoslovanski narodi verjajo, da je bil obisk podpredsednika Kardelja namenjen temu cilju in obojestransko korist. In prav zato, ker je jugoslovansko-danski sodelovanje v interesu obeh držav, ima to prijateljstvo trajnejši pomen.

Ze bežen pogled na tekst uradnega sporočila o razgovorih med podpredsednikom Kardeljem in premierom Hansenom je dovolj, da razberemo vrsto medsebojnih vprašanj in težnj, ki niso bile samo formalno na dnevnem redu razgovorov, ampak predstavljajo aktiven politični program, za katerega si obe državi prizadevata, vsaka po svojih možnostih. V njem je v prvi vrsti beseda o popolnem soglasju v stališču, da ohranitev svetovnega miru predstavlja najvažnejšo nalogo, ki danes stoji pred

vladami in narodi vseh držav. Zatem Danska in Jugoslavija sodita, da Združeni narodi nudijo najboljšo bazo za mednarodno sodelovanje in reševanje spornih vprašanj. Na koncu obe državi pozdravljata državniške pogovore kot najboljšo metodo za izboljševanje odnosov med obstoječimi bloki. V sporočilu zavzema posebno mesto želja za nadaljnjo razširitev in krepitev bilateralnega sodelovanja med obema državama. Za to sodelovanje obstajajo široke možnosti tako na mednarodnem področju v prizadevanjih za skupne cilje — za mir na svetu — kakor tudi v medsebojnih gospodarskih, kulturnih in drugih odnosih. Sodelovanje na gospodarskem področju, v šolanju in izmenjavi strokovnjakov in izkustev, ima vse pogoje, da postane stalna forma v odnosih med državama z različnimi državnimi ureditvama. Iz Danske je podpredsednik Kardelj odpotoval na Norveško, kjer se je mudil od 31. maja do 7. junija. Tudi v tej državi, ki je tradicionalno povezana z Jugoslavijo z iskrenimi prijateljskimi simpatijami še iz časov druge svetovne vojne, je bila jugoslovanskim gostom posvečena še posebna pozornost. Norveško ljudstvo pozna našo domovino in ve za njeno herojsko borbo za svobodo. Spoznal je stalne jugoslovanske borce, ki so umrli daleč od svoje domovine na hladnem norveškem severu. Tu počivajo, norveško ljudstvo, ki jim je nudilo

pomoč v času njihovega trpljenja po koncentracijskih taboriščih, danes čuva njihove grobove kot grobove svojih sinov. Jugoslovanski narod bo za to večno hvaležen norveškemu narodu. V atmosferi takšnega in pristnega prijateljstva so potekali razgovori med podpredsednikom Kardeljem in premierom Gerhadsenom. Srečanja v Oslu se niso omejila samo na razgovore med podpredsednikom Kardeljem in premierom Gerhadsenom; s tovarišem Kardeljem so se razgovarjali tudi ostali člani norveške vlade. To pa ne kaže samo na osebno pozornost proti jugoslovanskemu gostu, ampak tudi na veliko zanimanje vseh znanih norveških politikov za stališča in gledišča jugoslovanske politike. V svoji zunanji politiki se tako Norveška kot Jugoslavija aktivno zavzemata za razširjevanje mednarodnega sodelovanja in proti zaprtosti v svetu. Čeprav članica Atlantskega pakta, je Norveška pogosto pokazala svoje realistično stališče, ki je bilo objektivno usmerjeno proti blokovski razdelitvi sveta. Zaradi tega so norveški predstavniki na zasedanjih Atlantskega pakta često zašli v prepire z blokovskimi koncepti večine v tej organizaciji.

Primer politike aktivne koeksistence, za katero se zavzemata v medsebojnih odnosih Jugoslavija in Norveška, predstavlja tisti del uradnega sporočila o razgovorih med Kardeljem in Gerhadsenom, v katerem je beseda o plodnem sodelovanju, ki obstaja med obema državama »tako v pogledu bilateralnih kakor v pogledu mednarodnih odnosov ne glede na razlike v njunem družbenem sistemu in na različne poglede na nekatera mednarodna vprašanja.« Kakor je pokazala že praksa, te razlike niso bile razlog, da bi obe državi ne težili za nadaljnjim razširjevanjem in utrjevanjem medsebojnega sodelovanja kakor tudi povečanjem in razvijanjem medsebojne trgovine. V mednarodnem sodelovanju združuje Norveško in Jugoslavijo želja obeh vlad po vsestranski krepitevi odnosov med vsemi državami, kakor tudi nudenje pomoči nerazviti deželam, prvenstveno preko Združenih narodov. Obe državi stojita enako na stališču, da imajo osebni stiki med državniki vseh držav velik pomen in da je v današnjem svetu stalna izmenjava mišljenj neogibna, zlasti če je na obeh straneh iskrena želja za zmanjšanje napetosti na svetu za reševanje obstoječih mednarodnih sporov. Vse te skupne težnje in napore so čvrsta osnova za nadaljnjo krepitev in razvijanje prijateljskih odnosov in za plodno medsebojno sodelovanje na vseh področjih. Obisk Edvarda Kardelja je brez dvoma mnogo doprinesel še k boljšemu medsebojnemu razumevanju in skupnemu spoštovanju.

LJUBAN JAKŠE

ETIOPSKA DELEGACIJA V TRBOVLJAH

V četrtek popoldne je obiskala Strojno tovarno v Trbovljah gospodarska delegacija, ki jo vodi etiopski minister za gospodarstvo g. Ata Menasseja, v njej pa je tudi generalni direktor etiopskih rudnikov. Po ogledu tovarne, ki izdeluje predvsem rudarske stroje, so imeli gostje iz Etiopije razgovore z njenimi zastopniki. Zvedeli smo, da se zadnje čase tudi etiopski rudniki čedalje bolj zanimajo za izdelke trboveljske Strojne tovarne. —jak

OBRT NA SENOVEM

Kaže, da se bo letos povečala skupna vrednost obrtne proizvodnje in storitev v primeri z letom 1958. To leto bodo imeli na Senovem 88 obrtnih obratov, lani pa so jih imeli 77. Vse obrti bodo posvetili razvijanju družbene obrti in večji produktivnosti dela. Mizarška delavnica v Brestanici bo povečala proizvodnjo za 6,15 odstotkov v primeri z letom 1958. Podjetje je lani začelo z obratovanjem šele v drugi polovici leta. »Dolomit« v Brestanici bo kmalu z enakim številom delavcev povečal promet za 20 odstotkov. Z lastnimi sredstvi bo kupil elektromotor in kompresor v vrednosti milijon dinarjev. Hkrati pričakujejo povečanje prometa tudi v mesnicah.

VREME

ZA ČAS OD 12. DO 21. JUNIJA Od sredine junija dalje vsakodnevno stalno s pogostimi padavinami. Hladneje bo. V.M.

Dinar ni vse

Res, dinar ni vse. Nekdo bo z malo denarja ustvarjal čudeže, drugi spet pa z vrečo ti-sočakov ne bi kaj prida hasnil. V nekem sevniskem pod-

Senovski drobc

BRAVO, MIZARJI!

Lani so ustanovili v Brestnici mizarstvo. Zve ta-krat je podjetje postavilo sušilnico za les, letos pa bo s pomočjo posojila iz občinskega investicijskega sklada povečalo svoje prostore in zgradilo skladišče za zgotovljene izdelke, iz okoli pol milijona lastnih sredstev pa bo kupilo potrebno opremo.

DALJNOVOD BRESTANICA—NOVO MESTO

Od dveh največjih industrijskih podjetij — rudnika in elektrarne v Brestnici — si letos občina obeta le 2-odstotno povečanje proizvodnje, vzporedno pa tudi družbenega bruto proizvoda za 3,5 odstotkov.

Medtem ko bo rudnik v letošnjem letu zaradi pohajanja premoga zmanjšal proizvodnjo od 238 tisoč ton v letu 1958 na 225 tisoč ton, bo termoelektrarna v Brestnici povečala proizvodnjo električne energije od 55.276 MWh v lanskem letu na 60 tisoč MWh. V podjetju dodajajo, da bi bilo moč povečati kapaciteto še za sto odstotkov s montažiranjem drugega turbogenerata, za katerega so prostori v tej elektrarni že pripravljani.

Letos bodo zgradili tudi daljnovod Brestnica—Novo mesto.

NOVO V GOSTILNAH

Senovo je nekoč ob turizmu že lepo živelo. Skoro dograjeni planinski dom na Bohorju mu tudi zdaj nudijo obilo možnosti. Da pa bodo planinci in turisti, ki jih bo pot zanesla v ta lep kotiček Posavja, zares vstranstvo zadovoljni, bi treba urediti še vrsto stvari.

Tako čaka gostinjsko podjetje v Brestnici naloga, da izboljša sanitarne naprave in napelje vodo v tujske sobe. Gostilna »Na mostu« v Senovem bo treba prej ko slej izboljšati gostinjski inventar, povsod pa izboljšati organizacijo dela in pripraviti bolj bogato izbiro tako jedil kot pijač.

Senovčani se mnogo od tega obetajo že v tem letu.

DOVOLJ ZDRAVE VODE ZA VASI

Tudi v senovski občini si kar največ prizadevajo za dvig družbenega standarda. V ta namen predvidevajo družbeni načrt za letošnji v senovski občini 29-odstotno povečanje investicij v primeri z letom 1958.

Priljubljenost, da bodo s temi sredstvi dokončali vodovod Kozanek—Gorica, uredili valčke vpadnjake in zajezili studence v Leskovcu. Velikem delu in dograditvi. Začeli bodo z rekonstrukcijo ceste skozi Brestnico in Senovo. K reševanju vstopovne stiske pa bo pripomoglo 26 stanovanj, ki jih bodo zgradili letos.

NA SENOVEM BODO ZAČELI IZDELOVATI CEMENT?

Na področju, ki ga zajema senovski rudnik, so velike zaloge surovine za proizvodnjo cimenta. V tem letu nameravajo preizkusiti industrijsko predelavo teh surovin, da bi ugotovili, če je vredno resneje razmišljati o možnostih za razvoj cementne industrije pod Bohorjem. —jak

Jetju so v enem letu zapravili nekaj milijonov, delovni konci milijonov, delovni konci so je lastnimi silami zgradili sodobno delavnico. V neki zav- sarski občini so pred leti dali več milijonov za cestno raz- svetlavo, ki jo morajo danes že obnovljati, neke drugje so z majhnimi sredstvi in v ve- liko ljubezni začeli graditi ce- stno skozi naselje. In tako na tisoče primerov, ki dokazujejo, da dinar ni vse.

Danes v pogojih družbenega nar. važna inicijativa delovnih ljudi, njihova pripravljenost, da bi sodelovali pri reševanju lastnih zadev.

Na neki konferenci Zveze komunistov v Spodnjem Posavju je vzbudil pozornost mladinec, šele nedolgo sprejel v Zvezo, ki je kritično govoril o delu mladinskega aktivna.

»Daj ste nam denar,« je de- jal, »pa ste mislili, da ste s tem izpolnili svojo odgovornost za vzgojo mladine. Pozneje ni nihče vprašal, kako smo porabi- li denar, ali smo sploh kaj delali in ali nam ni morda po- trebna drugačna pomoč...«

Nekaterih stvari ni mogoče nadomestiti z denarjem!

V odmoru sem se pridružil pomenku.

»Najvažnejše je, da se pod- jetje v gospodarskem pogledu ugodno razvija,« je besedoval nekdo, »vse drugo je postrans- ka stvar. Kaj je pravzaprav socializem? Obilica dobrin, kajne? K temu cilju je usmer- jeno vse in če bomo to urespi- čili, bodo zrasli odnosi, zavest in drugo sami od sebe...«

»Črna fas fant je ves čas zma- jeval z glavo. Ko je naposled prišel k besedi, je dodal:

»Potemtakem imajo v Ame- riki že socializem? Smisel naše borbe za lepše, bogatejše živ- ljenje ni samo v tem, da bomo imeli jutri tovarne, železnice, moderne ceste, kakor jih imajo v Ameriki, temveč želimo, da bi raznih materialne blaginje imeli tudi nove odnose med ljudmi.«

V neki hribovski spodnjepo- savski vasi menda še ni bilo zbora volivcev, sestanka Socia- listične zveze ali katerega druge- ga sestanka, kjer ne bi go- vorili o elektriki in vodovodu, a obojega še danes nimajo.

»Občina nam mora dati de- nar! Plačujemo davke...« Zaman jim dopovedujejo, da je njihovih davkov še za vzdr- ževanje šole premalo. Venomer trobijo svoje in bolj ko zavla- čujejo z elektrifikacijo, manj možnosti imajo zanjo. V ob- činskem proračunu so imeli že zagotovljena skromna sredstva, vaščani pa so hoteli imeti več. Ker občina toliko ni zmogla, vaščanom pa se je zdelo nelo- gično, da bi morali tudi sami prispevati, v vasi še danes br- lijo petrolejke in ženske še na- prejo hodijo s škafi pol ure da- leč po vodo... Tu tudi denar ne bi pomag- al!

Budnovaščani niso hoteli čakati, da bi jim vse, kar po- trebujajo, padlo z neba. Mar- sikatero mesto še nima vodo- voda, Budna vas pa ga že ima, in sicer pravači vodovod s priključki in pipami v hišah. Zgradili so ga z lastnimi moč- mi in s skromno pomočjo skup- nosti.

Pred leti so si sami napeljali tudi elektriko.

Od skupnosti so dobili samo 35 tisoč dinarjev, ostalo pa so prispevali sami. Tudi kmetje iz sosednjih vasi so jim pri- skočili na pomoč: dali so jim okrog 25 kubičnih lesa, čeprav sami še niso imeli elektrike. V teh vaseh ljudje drug drugu pomagajo, ker imajo mno- go skupnega. Več ljudi skupaj lahko skalo premakne, eden sam pa komaj kamen dvigne.

Ljudje, volja, delo in... to je vse!

BILI SMO V NOVEM SADU

Našim staršem včasih kar ne gre v račun, ker današ- nja mladina toliko potuje po svetu, češ: »Kako pa smo včasih lahko živeli, čeprav smo bili vse življenje doma!« Pa prav gotovo, bi si tudi takrat marsikdo rad ogledal svet, a ni imel možnosti za to, kakor jo imamo zdaj mi. Vsak, kdor hoče, se lahko šola, in vsak ima priliko tudi, na spoznava svet.

Tudi mi, udeleženci kmetijskega gospodarskega tečaja v Trbovljah, smo imeli letos možnost, da se udeležimo strokovne ekskurzije, ki jo je organizirala Kmetijska zadruga v Trbovl- jah za letošnje prvomajske praznike. Cilj ekskurzije je bil ogled mednarodnega kmetijskega sejma v Novem Sadu, med potjo pa naj bi si udeleženci ogledali še Beograd in kraje ter kmetijstvo ob poti. Udeleženci ekskurzije so bili predvsem člani upravnega odbora in zadrugskega sveta KZ Trbovlje ter obiskovalci dvoletnega kmetijsko-gospodarskega tečaja, izmed katerih se je ekskurzije udeležilo 17, vseh udeležencev pa je bilo 40.

Na dolgo pot smo se z avtobusom odpravili dne 1. maja proti večeru izpred KZ Trbovlje. Vozili smo se vso noč, in ko se je zdanilo, smo bili že sredi sremske ravnine z nepre- glednimi polji pšenice, koruze, pese, pa tudi detelje. Na jugu smo videli bosenske gore, na severu pa Fruško goru.

Kmalu smo zavozili v predmestje Beograda, kjer je vzbu- jala našo pozornost zlasti nova palača Zvezne ljudske skupščine.

V Beogradu smo si ogledali staro trdnjavo na Kalemeg- danu, Vojni muzej in živalski vrt, nato pa smo se skozi mesto odpeljali proti Vinči in nato na Avalo, kjer stoji veličasten spomenik Neznanemu junaku. Na Avali je bila množica ljudi, ki prihajajo semkaj spominjat se borcev, padlih za svobodo naše domovine.

Proti večeru smo se odpeljali v Novi Sad, kjer smo preno- čili, naslednji dan, to je v nedeljo 3. maja, pa smo se odpeljali na kmetijski sejem. Tu smo si najprej ogledali hleve goveje živine. Veliko lepih živali raznih pasem je bilo razstavljenih, tudi slovenske stvorjave krave, vendar smo najbolj občudovali dansko kravo, ki je imela polno zlatih značk na ušesih, čeprav ni bila nič kaj lepa. Napis na tabli pa nam je pojasnil, da daje leto za letom po več ko 5000 litrov mleka, ki ima vedno nad 7 odstotkov toščice!

Iz govejih hlevov smo prišli na prostor, kjer so bile prav tedaj mednarodne tekme v umetnem jahanju in skakanju čez ovire. Veseli smo bili, ker so bili naši tekmovalci boljši kot tuji.

Cas nam ni dopuščal, da bi čakali na konec tekem, zato smo nadaljevali z ogledovanjem razstave. Ogledali smo si konjske hleve, nato razstavo svinj, izmed katerih sta prevla- dovali pasmi: veliki jorkšir in holandska bela svinja. Nato smo si ogledali razstavo ovac in se čudili, kako dolgo volno imajo nekatere pasme. Z obiskom oddelka razstavljenih peruti- nine in malih živali smo zaključili ogledovanje »novega dela-«

sejma in odrinili proti »staremu delu« sejmišču. Ves velika- ski prostor na starem delu in vsesokoli ob cesti, ki veže stari del z novim, je bil natrpan z najrazličnejšimi kmetijskimi stroji. Čeprav smo hodili med njimi pet ur, si vendar ne bi mogli ogledati najbolj zanimivih, če ne bi imeli s seboj tov. Toneta Bantana, ki nas je opozarjal na razne vrste strojev in razlagal njihov namen ter način dela.

Ze vsi utrujeni smo si nazadnje na hitro ogledali še raz- stave v paviljonih okrog starega dela sejmišča. V teh so raz- stavljala svoje izdelke naša velika kmetijska posestva in zadruga ter naše tovarne, ki predelujejo kmetijske pridelke in izdelujejo potrebščine za kmetijstvo. V nekaterih paviljo- nih pa so razstavljale tuje države svoje kmetijstvo in svojo kmetijsko industrijo.

Teme

Proti večeru smo se odpeljali spet proti domu, in sicer preko godzdate Fruške gore na vrhu katere stoji veličasten spomenik Osvobojenca. Tega smo si spotoma ogledali, nato pa smo mimo značilnih sremskih krajev in vasi, kjer smo se parkrat ustavili in si celo ogledali nekaj domačij sredi vno- gradov kmalu spet dosegli široko cesto Bratisva in enotnosti. Spet smo se vozili vso noč in se ustavili le parkrat v lepo urejenih obcestnih hotelih, da se je avtobus nekoliko »od- počil«. Domov smo prispeli v ponedeljek 4. maja zjutraj utrujeni, vendar polni vtisov.

Ekskurzijo bomo pomnili vse življenje, saj smo spoznal- lep del Jugoslavije, videli kraje, kjer je življenje in kmeto- vanje vse drugačno kot v naših hriboh, videli velikanski razvoj našega kmetijstva in tovarn kmetijskih strojev, katerih izdelkov pa mi v naših strminah žal ne moremo uporabljati. Spoznali smo, da naše hribovsko kmetijstvo ne more tekmo- vati s sodobnim kmetijstvom ravninskih krajev v poljedel- stvu — da pa imamo za živinorejo in sadjarstvo boljše pogoje od njih in da bo treba naše kmetijstvo predvsem preusmeriti v ti dve gospodarski veji.

TURISTIČNI DELAVCI NA PONOVIČAH

V litijski občini delujeta dve turistični društvi, in sicer v Litiji, katero društvo ima značaj osrednje občinske organizacije, posebno turistično društvo pa deluje na Poljniku. V zad- njem času se je kontakt med odborom litijskega turističnega društva z odborom okrajne Turistične zveze v Ljubljani precej

ABC nove šole

Dne 22. p. m. so se zbrali člani društva učiteljev in profesorjev občine Trbovlje skoro polnoštevil- no k prvemu letošnjemu delovne- mu zborovanju (upravičeno so iz- ostali le fizikalni učitelji, ki so dan izkoristili za vaje, in bolni tovaršiki). Pregledali so opravljeno delo in ugotovili, da so vestno študirali gradivo VII. kongresa ZKJ, niso pa še dovolj intenzivno iskali možnosti za praktično upo- rabo teh nazorov v vsakodnevem delu. Ugotovili so, da so člani sodelovali pri proslavah 40. oblet- nice KPF in SKOJ in se pogovo- rili še o drugih nalozah društva.

Oblo Trbovlje je v svojih red- nih proračunskih sredstvih zago- tovil regres za letovanje pedago- škinih delavcev in društvo je so- strovaršiki pomoči sindikalne po- družnice občinskih učiteljev preskrbelo za vse člane, ki nimajo druge možnosti letovanja, oddiha v Crkvenici, na Rabu in v Bo- hinjju. Pri organizaciji letovanja so sodelovali tudi paviljonski pod- staveletniki, ki so nam na branjo in pokazala tudi na drug način vse razumevanje za potrebe šol. V celoti zavrata prošnje učiteljskih kolektivov le Rudnik Trbovlje- škistrnik, ki ga še nismo uspeli prepričati, da je naša problemat- ica tudi njegova in da so njegovi uspehi odvisni tudi od naših uspehov.

V nadaljevali pričakujemo in predpostavljamo široko razgleda- nje učitelja, res pa je, da razen trbovlske gimnazije nima niti ena šola solivne vasi osnovne strokovne knjižnice, niti nima sta- dikovna podružnica možnosti nu- diti svojim članom drugih optič- nizobrazovanja (n. pr. počnih eks- kurzij in podobno). Dejanska sit- uacija v našem in v drugih učitel- jstvih ne ustreva potrebam, ki jih naj bi prejel eksemplari- ritne kazni, tako da se bo šolska kot hudo družbeno zlo enkrat za vselej iztrebila.

Prizadeti

na Trbovlje vodenski šoli mikro- skop itd.) Enako je revija »Glas tovarne STI« odsotna v vsaki učiteljski knjižnici. »Glas mladi- štva« — časopis pionirjev in mla- dincev s šole na vseh.

Društvo je povabilo na svoje zborovanje pedagoškega svetnika prog. Čopiča, ki je z referatom »Kako in kako naj zaslužimo z novo šolo« ponovno opozoril na napake, ki jih iz šolskega pouka še nismo izkoristili: formalizem, verbaliz- acija, pomanjkanje praktičnosti, nezainteresiranost na problematiki svojega dela, vendar društva kot svojega foruma, ki lahko, uvelja- vi zahteve pred družbo, ki nas preživlja, žal ne upošteva dovolj- mu ne zaupa in ne čuti organo- vane z njim. Zato je bila dis- ciplinarna media in minimalna, kar nam prav gotovo ni v čast, Ta

DPD SVOBODA TRBOVLJE II, mešani pevski zbor bo priredil svoj redni letni koncert najnovjših umetnih pesmi, ki so bile sprejete na natečaju sveta Svobod in prosvetnih društev Slovenije. Priček koncerta 13. junija ob 20. uri v domu DPD Svobode Trbovlje II. — Vstopnina 50 din. — Vljudno vabljeno!

zainteresirano na problematiki svojega dela, vendar društva kot svojega foruma, ki lahko, uvelja- vi zahteve pred družbo, ki nas preživlja, žal ne upošteva dovolj- mu ne zaupa in ne čuti organo- vane z njim. Zato je bila dis- ciplinarna media in minimalna, kar nam prav gotovo ni v čast, Ta

KUPUJTE IN NAROČAJTE „ZASAVSKI TEDNIK“

pojav je kritiziral tudi navzoči sekretar občinskega komiteja ZKJ Logje Ribič, ki je zagotovil man- jeteriziranost političnih in uprav- nih forumov za šolsko problemat- ico, in naglašal, da moramo po- skrbeli za konkretno povezavo iz- za konkretne predloge za kon- kretne akcije.

Sodim, da je bila graja upravi- čena in je naša dolžnost stanje iz- boljšati. Zborovanje je bilo občinski dvorani in se v imenu društva zahvaljujem za brezpla- no uporabo prostora. Joža Zagorc

POZOR, TATOVNI KOLESI

Zadnje čase je bilo v Brečic- kah ukradeni za desetine koles, tako da so kolesarji resno za- skrbljeni. Kaže, da so na delu prebrisanji stikovi, kar ni var- no pred tatovi nobeno kolo, zaklenjeno ali nezaklenjeno — na cesti — plačniku, pod lo- kali, v vežah ali stanovanjih. Po preobčinski preseljenosti so si tatovi zopet izbrali Brečice za svoje delovno področje. Poseb- no škodo čutijo tisti, ki so kolo komaj plačali ali pa ga še od- plačujejo in ki jim je bilo ukradeni že drugo ali celo tretje kolo. Običajno krađejo tatovi

nova ali dobro ohranjena ko- lesa.

Pri ocenjevanju posledic tega brezvestnega delovanja se je treba zavedati, da so s kolesom običajno vozijo državljani, ki mu je kolo edino dostopno prevo- no sredstvo za opravljanje po- klisa, raven škode za kolo trpi oškodovanec in njegova družina, in sveda storilnost dela na službenem mestu. Večkrat je že taka dvojna škoda vse ob- sedne vredna. Stanje je še tako, da imajo kolesarji, predvsem po oškodovani občutek nego- tovosti, kar bi moralo biti v socialistični družbi vsakemu delovnemu človeku tuje.

Kakšni naj bi bili ukrepi proti temu situ in škodljivost? Predvsem bi morala občina urediti nužno potrebne javne srambe za kolesa. Drug ukrep

naj bi bila budnost olohernega poštenega državljana, da poma- ga odkrivati take škodljive ele- mente. Pravečasne naznanitve organom Ljudske milice. Nada- lje, če že ne registracija koles, pa vsaj obvezna izdaja promet- nih knjižic, brez katerih se ko- lesarji ne bi smeli voziti. In končno: vsi tatovi koles in njih- ovji pomagati ali prekupevalci ukradenih koles in delov od njih, naj bi prejel eksemplari- ritne kazni, tako da se bo šolska kot hudo družbeno zlo enkrat za vselej iztrebila.

VAM NUDI ODLIČNO INCENENO

DOMAČE MILO

Kljub vsekdan letom je Ivan Skvarča iz Zagorja še vedno mlav in zvrnan, čeprav ima za seboj vse prej kot rožnato življenje. V idriškem rudniku, kjer si je še kot mladostnik fantje začel služiti težak, grenak vsakdanji kruh, so je prvič seznanil z razmerami, v katerih so si- vell takrat delovali. Tedaj je začel tudi brati, brati vse, kar mu je prišlo v roke, najbolj pa so ga navdušili tedanji delav- ski časniki, in katerih je spoznal vse krivice in nesilje nad delavci v tedanji Avstroogriški.

Prva svetovna vojna ga je pogrnala po svetu. Preromal je nemške dežele, carsko Rusijo, videl in sodeloval je v za- četkih zmagovite Oktobrske revolucije, prišel v Francijo, kjer se je pod odno- snim sinjim nebom nekoliko odpočil od prestanih naporov in znova šel v boj za dokončno osvoboditev izpod cesarsko- kraljevske Avstroogrike.

Nastajajoča Jugoslavija ga je rano- arala, saj je vedel, da ne bo izpolnila njegovih upov. In ko je v naših krajih našel tople simpatije za sovjetsko ljud- stvo, ki je bilo po zmagoviti revoluciji vsepovsod ogroženo od zunanega so- vranizma, od znotraj pa mu je pretila lakota, je bil med tistimi, ki so zbirali prispevke za sovjetske ljudi. To ga je stalo preiskovalni zapor in suma, da je komunistični agitator. Izdali so ga domačini, in to je bilo drugo večje razočaranje, ki ga je težko prebolel.

Njegovi sveži spomini na naš veliki osvobodilni boj kažejo, da je Ivan Skvar- ča zares eden izmed tistih številnih Zagorčanov, ki so verovali, da je jugo- slovanstva revolucija edina pot za do-

NEPOZABNI SPOMINI NA BOJ

končno osvoboditev našega delavskega naroda, zato je bil med prvimi v Za- gorju, ki so pomagali kjer koli so mogli in smeli.

Zadnje je prišel spet na občinski komitej ZKJ, kjer je sekretarju orisal skro- men izrez iz svojega življenja. V našem dnevnem jutranjku je bil priobčen sestavek o njegovem sinu, padlemu na- rodnemu heroju — Modrasu, kako je pred vojno izdelal tiskarski stroj za šir- jenje ilegalne literature. Šele zdaj je pravzaprav zvedel, čemu je tedaj nje- gov sin potreboval nujno 10.000 din, ki mu jih je on poslal. Denarja ni potreboval zase, kot je mislil, marveč za iz- delavo tiskarskega stroja. Tak je bil nje- gov sin Janko, ki ga je vzgajala Partija že v mladih letih.

V svojih spominih se tovariš Ivan Skvarča prav posebej povrača na dni ob razlusu bivše Jugoslavije in ob napadu Nemčije na Sovjetsko zvezo. V ne- deljo, 23. junija, leta 1941 je prišlo k njemu nekaj tovarišev, nakar so krenili proti Čemšenški planini ter med potjo ugibali, kaj vse bodo Nemci počeli. Ko so se zvečer vrnili domov, so že zve- deli, da so Nemci usmerili svoj škorenj proti Sovjetski zvezi. Kasneje je zvedel, kako je Neme- om

ušel njegov starejši sin Janko, ki je bil v Celju. Seveda so ga Nemci že kmalu po svojem vdoru v naše kraje imeli na seznamu komunistov, vendar so do na- pada na SZ še odlašali z aretacijo. Tiste- ga dne, torej 22. junija, bil na svatbi nekega svojega prijatelja, in tam je bil opozorjen, da ga gestapo išče na nje- govem stanovanju. Sreča, da ga niso našli doma. S Petrom Stantetom sta jo še isti dan popihala Nemeom izpred nosu v gozd. Obe je o tem zvedel mnogo kasne- je, seveda nad vse srečen, da Nemeom ni padel v šape.

Nekaj dni za tem so se pri njem oga- silili prvi zagorski partizani: Farčnik, Groznik, Piniar, Klugej, Pirc in drugi. Ze prvi dan so se domenili, da se bodo shajali v bližnjem gozdu, in celo dolo- čili znamenje za razpoznavanje, da bi jih ne bi prijel Nemei, če bi se iznenada pojavili. Za Skvarčo so se začeli dnevi, polni velikih dogodkov. Po službenih opravkih je šel iz Znojil večkrat v Za- gorje in zvedel najrazličnejše novice, ki jih je posredoval partizanom, oni pa so ga obveščali kako je na fronti. 22. julija se je spet vračal iz Zagorja, ko se je ustavil v kovačnici v Znojilju. S kova- čem sta se nekaj pogovarjala, ko je v- začem sta se nekaj pogovarjala, ko je za njegovim hrbtom nekdo vprašal po

njegovem imenu. Očudni je razumel vprašanje, nekaj časa ni odgovoril. Ko pa je za njegovim hrbtom človek ponovil vprašanje, je odvrnil, da je to on. Po- vprašal ga je za mlajšim sinom, on pa je odvrnil, da ničesar ne ve o njem. Potem ga je gestapovec odpeljal k avtomobilu. Kolo je moral pustiti kar na cesti, nje- ga pa so odpeljali na njegov dom, kjer so vse premetali in prebrskali. Mislili so, da bodo našli sina. Ker ga niso, so ga odpeljali čez Vače v Italijanske zapore. Naslednji dan je moral prestopiti štirinoro zašiljanje. Toda s spretnim zagovarja- njem se je izmazal in so ga po nekaj dneh pripeljali nazaj v Zagorje. Se en- krat so prišli na njegov dom v Jelovico in tamkaj vse prebrskali. Ker pa niso ničesar našli, so ga izpustili.

Prvi revirski partizani so tisti dan videli Nemei pri njegovih hiši. Lahko bi jih napadli in pobili, vendar so vedeli, da bi s tem škodovali sami sebi, njemu in njegovi družini. Seveda so bili par- tizani nad vse veseli in srečni, ko so se nekaj dni kasneje spet sešli s Skvarčo. Mislili so, da ga sploh ne bodo Nemei izpustili. Kmalu zatem je tudi zvedel podrobnosti od Janka, ki se je tedaj boril v Starejski četi. Neke novembra- noč je pri oknu potrkalo, in ko so odprli

vrata je pred njim stal sin — Janko. Nekaj časa je ostal doma, da se je opo- mogel od boleznj in spočil, potem pa ga je neko noč spet vzela tema.

Skvarča je vedel, da Nemei in njegovi podrepanki zelo pazijo nanj. Sicer pa so mu že tedaj, ko so ga izpustili, odločno povedali, da ga imajo na sumu in da ga bodo ob vsaki najmanjši obtožbi zaprli in ustrelili. Postal je še bolj previden, pa tudi vse bolj predan narodnoosvobod- nilnemu gibanju in podpiral partizane. kolikor je vedel in znal. V zimi 1941-42 sta prišla neko nedeljo k njemu dva v lovsko obleko oblečena Werkschutzia iz Zagorja, ki sta bila tudi gestapovec. Iz- dajala sta se za prijatelja partizanov in velika sovražnika Nemeom. Na vsak na- čin sta ga hotela speljati, da bi jima kaj povedal ali zaupal, toda nalezela sta na gluha ušesa.

Naslednji dan je Skvarča vedel, kaj mu je storili. Odšel je na občino oziroma je poslal tja mlajšega sina, ki je nem- škim oblastem povedal, da sta hotela po hriboh dva bandita, oblečena v lovski obleki. Seveda se sin ni niti malo za- čudil, ko je med vrati zagledal enega od obeh večerajšnih obiskovalcev, ki je ravno pri županu poročal o akciji. Na ta način je Skvarča vsaj nekoliko prepračil Nemeo, da ne dela za partizane. Oba izdajalca pa sta nato kmalu dobila za- služeno plačilo, tokrat od pravih partizanov.

Tiste mesece se je še enkrat ogla- sil starejši sin Janko z nekaterimi tovariši. (Konec prihodnjic)

REZERVRANO ZA ŠPORT

REPUBLIKSKA ROKOMETNA LIGA

RUDAR : ODREJ 15:13 (8:8)

Za tekmo z vodstvom na lestvi republikanske lige v malem rokometu je bilo veliko zanimanje in številni ljubitelji te igre z žogo so prav gotovo prišli na svoj račun. Kot že rečeno, je proti domači ekipi nastopila rutinirana ljubljanska sedmorka, ki s poznanim Papežem in Čretnikom predstavlja tehnično zelo dobro ekipo. Če pa, da Rudarjenci je prihajajo v pravo formo, saj so bili ne enakovrni nasprotniki, temveč v posebnih trenutkih tudi boljše — in to je bil tudi povod za lepo in razburljivo igro, ki pa se je končala zmagoslavno in "veselo".

Nesporno je, da moramo gostom priznati kvalitete, toda to velja v tej tekmi tudi za domače, velja pa tudi za sodnika Kastelca iz Ljubljane, ki pa je na tej tekmi žal odpovedal tekmo do neodločenega rezultata. — Gole za Rudarja so dosegli: Radej 3, Berger 3, Ačkun 5, First 1 in Zagar 1.

Preteklo nedeljo so Rudarjenci potovali na tekmo s Kovinarjem v Maribor. Namesto prvenstvenega srečanja pa so nastopili le v prijateljski tekmi, kajti sodnika, ki bi moral soditi borbo za točke — ni bilo. Baje je prejšnji dan sodil tekmo Branik : Odred, kjer je bilo kakšno pametno rešitev iz hitne zadrege, da Tebovcem nam ne bi bilo treba še enkrat hoditi v Maribor.

V prijateljski tekmi je brez težav zmagal Rudar s 24:20 (15:12), gole pa so dosegli: Berger 6, Ačkun 5, Jekoš 4, First in Simečič pa po 2 ter Radej in Pršačnik po 1.

V nedeljo ob 17. uri pa bo na betonskem igrišču na stadionu SD Rudarja zanimala tekma z Branikom, saj se bodo domačini borili za 3. mesto.

KOSARKA V MARIBORU

BRANIK : RUDAR 60:48 (32:24)

Tekma je bila sicer lepa, saj sta obe moštvi že v začetku napeli vse sile. Toda domačinom so meti bolj uspeli kot gostom, ki so si najprej po zaslugi sodnika Čirerja iz Maribora pridno nabrali "osebne", tako da je moral Jelen že na začetku drugega dela s 5 osebnimi zapustiti igro. Prav tako smolo sta imela tudi Piki in Grmadič, tako da so Rudarjenci ob koncu igrali samo s 4 igralci, Rudar je s po- žrtovalno igro štiri minute pred koncem celo izenačil na 42:42, seveda pa so domači z enim igralcem več lahko uprizorili učinkovitejši napovedal protest. — Najboljša pri Kovinarju sta bila Pavličič (14) in Kačičič (13). Za goste pa so dosegli kole. Jelen 8, Maru 14, Vrt 11, Piki 4, Poličnik 9 in Grmadič 2.

ZENSKA : RUDAR : LJUBLJANA 19:34 (9:10)

Tudi ženske so doživle podobno usodo. Sprva je še nekako šlo, ob koncu pa so na igrišču ostale samo 3 igralke in gostje so pridno polnile koš. Najboljša je bila Dobnikarjeva z 11, pri domačih pa Lavrinčeva z 12 točkami.

NOGOMET

ZADNJA TEKMA — 2 TOČKI

KRIM : RUDAR 24 (1:4)

V prvem polčasu so gostje z odlično igro povsem razbili domačo obrambo. Sprva je bila igra enakovredna, toda Rudarjenci so vse bolj prevladovali in prvi gol, ki ga je dosegel Jer- nica, je odzabil obrambne vrste domačih. Pristov, Majcen in Knavs so vsak po enkrat prilekli vratarja h kapitulaciji, a tudi domačin je uspelo rešiti svojo čast.

Drugi polčas pa se gostje niso preveč iskazali. Verjetno so bili zadovoljni z rezultatom, pa tudi precej grobi igri niso bili kos. Krimovci so bili v napadu precej nevarni, dosegli pa so samo 1 gol. Sodnik Glavč je sicer dobro sodil, dopustil pa je preostro igro, zlasti v drugem polčasu. Rudar je s 2 zmagami pristal na 2. mestu, igrali pa so sledeči: Ahlin, Hladnik, Cigliar, Mrežar, Sorel, Lamovec, Perc, Majcen, Knavs, Jerše, Pristov.

MED TEDNOM

RUDAR : BRANIK 23 (1:1)

Zmaga Rudarja je zaslužena, gole pa so dosegli: Knavs in Majcen za Rudarja, za Branika pa Čučko.

PARTIZAN SEVNICA : NK BREZICE 7:0

V nedeljo, 7. t. m., so odigrali nogometni iz Sevnice, med njimi precej mladinci, in kombinirana ekipa brežiskega A in B moštva ter mladino prijateljsko nogometno tekmo. Visokokazna zmaga Sevnčanov je posledica nekoliko boljše igre domačinov, prednost domačega igralstva in domačega občinstva. Sevnčanji so imeli štiri in domači res lepo in fair igro, za katero gre zahvala predvsem domači navadno pregre zabavni, pa tudi ostali igralci so se vedli zelo športno.

Zelo objektivno je sodil tov. Tihole. A. V.

KRATKE ŠPORTNE VESTI

TRBOVELJSKI PIVALCI TRENIRAJO

Plavalci in plavalke SD Rudarja iz Trbovelj nameravajo letos resno poseči v boj za naslov plavalnih prvakov. Nimajo sicer za sabo toliko vaj v plavanju, kot žele, da bi jih imeli, vendar so v zimski trenirali po trikrat tedensko, sedaj se pa že urijo v domačem letnem bazenu. Večkrat jih je ob nedeljah zanesla pot v Zagreb, kjer so trenirali v zimskem bazenu. Trenirajo v Zagrebu jim bodo v pomoč v nadaljnjem izpopolnjevanju v plavanju.

SIMULTANKA V BREŠTANCI

Prvokotniški Hinko Jazbec ml., član iskovske sekcije SD Rudarja iz Trbovelj, je pred kratkim odigral v Breštanci simultanko proti šahovski ekipi tamkajšnje Svobode. Domačini so se krepko upirali, vendar je kljub temu po podrugemurnem boju zmagal z 12 in pol točke proti pol točke. — Karlep uspeh mladega šahista.

TUDI V KOSARKI VEČJI RAZMAH

Razen prvega moštva košarkarjev SD Rudarja iz Trbovelj, ki tekmuje v republikski slovenski ligi in se gradi mesta v sredini, tekmuje tudi ženska ekipa, ki ima težave, ker je večina igralcev (zaradi službe ali pa študija) izven Trbovelj. Ženska ekipa tekmuje v II. slovenski ligi in je trenutno pri zadnjih na lestvi. Mladinci tekmujejo sedaj v prvenstvu Zasavja. Prvak se bo kvalificiral za prvenstvo Slovenije. Košarkarji se bore s težavami, ker ni funkcionarjev, ki bi pomagali pri delu, ubadati pa se morajo nadalje z materialnimi neprivlačnostmi. Trboveljski košarkarji imajo letos bogat program, ki ga bodo skušali v celoti izvesti.

ATLETSKA SEKCIJA V POCASTITEV 40-LETNICE KPJ

Lahko atletska sekcija pri SD Rudarju Trbovelje je sestavila bogat letni program, ker želi, da tudi ona prispeva k počastitvi 40. obletnice ustanovitve KPJ. Imenovani je poseben odbor, ki bo skrbel za izvedbo celotnega delovnega načrta.

ve vrzel, recij in piši. 20 dolarjev Samih stroškov za odvoz in parkiranje je bilo 200 dolarjev. Pristeti je treba še stroške za javno dražbo. V deželni businessa vsakakor rekord v najslabših kupcih. Kolikor so jih doslej opravili varni red.

Picasso je odkritostren, kar smo spoznali tudi ob filmu o njegovi ustvarjalnosti. Na nedavni pariski razstavi je rekel Picasso znan francoski slikar: »Odkrito povedati prav nič vse!« — »Saj tudi meni niso.« je ravnodušno odgovoril Picasso. »Ampak prodajam jih pa kar dobro!«

Kdaj ostarimo, je vprašanje, o katerem razgledajo možje menda že iz pradavnih let. Med sodobne modrece o starostnih problemih se je uvrstil bivši francoski premier Robert Schumann, zakrknjen sramec. Ko so ga nedavno vprašali, kdaj se človek počuti starega, je nekam melanholično odgovoril: »Moška spozna najbolje, da se je postaral, če ga ljudje ne sprašujejo več!« — Zakaj se pa ne oženite, marveč? Zakaj se pa niste nikoli oženili?«

V Avstraliji žanjejo, ko je pri nas zima. In če pri nas ni prebudega mraza, tarnaajo v Avstraliji nad sušo. Ker so kmetje ponekod že hudo verni, so prosili župnika, naj molji za dež. Župnik je stopil na prižnico in spregovoril: »O, nejevni svet, saj sploh ne verjamete, da bi moja molitev kaj zalegla!« — »Kako da ne?« so ugovarjali verniki. — »Halo je vzklile, da bo po moji molitvi dež, zakaj pa nobeđen izmed vas ni prišel z dežnikom v cerkev?«

Z vseh strani

Sveca, ki tako slovi po redu, miru in spodobnosti, je morala nedavni teden zapislati v svojo kriminalno zgodovino nenavadno serijo velikih zločinov: v treh dneh se je primerilo četrsto med seboj nepovezanih kapitalnih zločinov, ki so zahtevali štiri smrtno žrtve in dvoje hudo ranjenih. V Roeschachu se je zgodil dvojni umor, v Herzogenbuchseu je bil izvršen roparski umor, v Zürichu je bil pri belem dnevu izvršen izredno drzen roparski umor na pad, v Zenevi pa so štirje gangsterji opienili bančni avto.

V Los Angelesu sta imela posebno srečo zakonca Mülnny, ki sta seveda uslužena pri žemu. Z razkošno limuzino sta se peljala malo na izlet. In sta se vsjo pot žadila, zakaj jima vznikni, ki so prihajali v nasproti smeri, tako razburjeno mahajo z rokami. Naposled sta ustavila in uganka je bila rešena. Preden sta krenila iz garaže se je triletna hčerka skrivaj prilepila na prednji odbojnik. In je spotoma veselo pozdravljala poinkne v avtomobilih.

Policija v Bostonu je razprodala na dražbi 13 zaplenjenih avtomobilov. Izkupček za vseh 13 voz

OD TU IN TAM

Ta tako močno zbudi materinski nagon, da golob žrtvuje življenje za svoj zarod. Nemški biologi pravijo, da je to tisti harmoni, ki na primer pri kravah pospešuje izločanje mleka.

Harmoni vplivajo na golobe tudi med njihovimi poletji. V golobih krepilo željo po vrnitvi »domov« in kratični pismoonem omogoča, da se orientirajo na velike razdalje, vseh do tisoč kilometrov, in da v posebnem letju. Povprečna golobja hitrost znaša 40 do 100 km na uro. Najhitreje letijo golobi, ki so pod učinkom prolaktina in katerih mladinci so stari do tedna dni, najpogostejši pa so tisti s štirinajst dni starimi mladinci.

Disana stran

več jokati, kajti razne bolezni živčnega izvora izvirajo od tod, ker ljudje preveč dušijo v sebi čustva. Nekateri zdravniki celo trdijo, da si z zdravega njem solza skrajšujemo življenje.

Dr. James Blond meni, da so solze nekaj ventila in da z jokom uravnovesimo živčno napetost v dobi naglice in nervoze.

Vsako razburjanje nervoznih ljudi ima nezdave posledice v vsem organizmu: zvišanje krvnega pritiska, močno bitje srca, nemirno dihanje, težave pri požiranju ali pa solze, ki, čeprav samo za hip, le prinašajo olajšanje. Seveda ne smemo pri živčnih obolenjih prisegati samo na solze. Razen tega naj se živčni bolniki, ki preveč jočejo, zatečejo k zdravniku, ker jim

SILVANA MANGANO

Molji so spet tu

Ko čez poletje spravljamo zimsko volneno obleko, moramo misliti na to, da jo čimbolj zavarujemo pred molji. V ta namen poznamo razna sredstva, ki s svojim neprijetnim vonjem odganjajo ta mrtnec, in druga, ki vplivajo na centralni živčni sistem žuželk in jih tako z njih uničujejo. Med prve spadajo naftalin, sivka, tobak, duh po svežem tiskarskem črnilu in podobno, med druga pa DDT. Prva sredstva devljevmo med obleko v majhnih vrečkah, s DDT pa oblačila poprašimo. — Omare, ki v njih hramimo obleke, olepimo po špranjah s papirjem, da molji ne morejo priti vanje. Odpiramo jih čim manjkrat. Za shranjevanje čez poletje uporabimo lahko večje kovčke ali pa celofanske oziroma polivinilne vreče, v katerih lahko obleka ali plašč visi. Nekateri so na zadrge in tako veljke, da lahko shranimo v isti vreči več oblek. Čeprav so ta vreče drage, so vendar še vedno

Zdravilne solze

Kdaj ste zadnjič jokali? Če je od takrat minulo že precej časa, potem ni čudno, če ste, nerovni. Jok, bolj prelivanje solz, baje pomiri živce in to hčejo zdaj nekateri ameriški zdravniki, ki tudi znanstveno dokazati. Po njihovem bi moral moderni člo-

Pivo in pričeska

Pivo je ena izmed najbolj priljubljenih ožvežujočih piščaj in sodi med nasladiča, ki vsebujejo alkohol in kofein. Pivo vsebuje poleg alkohola še beljakovine, sladkor, dekstrin, grozdni sladkor itd. Največji odstotek predstavlja seveda voda, kar zadeva hranilno vrednost, pa je treba vedeti, da vsebuje liter piva toliko ogljikovih hidratov kot 100 do 150 gramov kruha in toliko beljakovin kot 25 gramov mesa.

Predvsem močno pivo je tudi odlično sredstvo proti priljaju in izpadanju las. Izkušeni damski frizerji so že davno zastopali mnenje, da daje pivo lasem poseben lesk. Dodajajo ga šamponu. Lasje so po umivanju s pivom tudi nenavadno voljni.

Vse za srečen konec

Znanega japonskega slikarja Fujito je naprosil znan moški, naj bi se podpisal na eno od svojih prvih slik. Ko je hotel

Vitez kuharnice

Neki ženski klub v Bruslju je doletel srebrno medaljo za kuharje — amatere. Plaketa s prekrizanim jedilnim priborom, ki so jo pred kratkim podelili 22-letnemu soprogu, meščanu belgijske prestolnice, nosil razen tega tehtan pripis: »moški in pol, v bodoče naj bi to nenavadno odlikovanje izročili tekmeec, ki bi jih predlagal njihove žene zato, ker jim izdatno pomagajo v kuhinji!«

Domislice

Pri prvem kozarcu pije človek vino, pri drugem vino pije vino, pri tretjem pa vino pije človeka.

Grabbe

Čenim ženske, ki imajo med svojimi ušesi še kaj drugega kakor lep obraz.

V. Hugo

(Dajle prihodnjik!)

Grabbe

Čenim ženske, ki imajo med svojimi ušesi še kaj drugega kakor lep obraz.

V. Hugo

(Dajle prihodnjik!)

Grabbe

Čenim ženske, ki imajo med svojimi ušesi še kaj drugega kakor lep obraz.

V. Hugo

(Dajle prihodnjik!)

25 tisoč mladih deklet za Sibirijo

Projekt Hruščeva o novonaseljenih pokrajinah v Sibiriji ima znatno pomanjkljivost — novonaseljenci so večinoma moškega spola. Zaradi tega so v Sovjetski zvezi začeli s kampanjo, da bi se 25 tisoč mladih deklet preselilo v dajljnje pokrajine na vzhodu. Komsomol je prejel podrobna navodila, kako naj vodi v tej smeri čim uspešnejšo propagando.

Kaže pa, da starši kandidatinj za Sibirijo niso prav nič navdušeni nad tem, da bi se njihove hčerke odselile tako daleč. Svojim hčerkam dajejo občetje zelo neradi privoljenje, ali pa svoj pristanek sploh odbijajo. Zaradi teh vzrokov je začel organ Komsomola »Komsomolska pravda« objavljati pis-

ma naseljenecov iz Sibirije, ki so seveda več ali manj propagandnega značaja. V njih lahko beremo — tako dekleta kakor starši — da dekleta nikakor ne bodo prišla v puščavo. Traktorji so že do dobora obdelali zemljo, stanovanske hiše so že postavljene in vsak čas bodo odprte tudi moderne trgovine. »Mi čakamo na vas, tovarišice. Nikar ne imajte strahu zaradi zapuštene domače strehe. Da, tudi težave bodo v Sibiriji, toda kdor dela, je tu srečen!« zaključujejo pisma novonaseljeni delavci.

Projekt Hruščeva

Projekt Hruščeva o novonaseljenih pokrajinah v Sibiriji ima znatno pomanjkljivost — novonaseljenci so večinoma moškega spola. Zaradi tega so v Sovjetski zvezi začeli s kampanjo, da bi se 25 tisoč mladih deklet preselilo v dajljnje pokrajine na vzhodu. Komsomol je prejel podrobna navodila, kako naj vodi v tej smeri čim uspešnejšo propagando.

Kristina

Hišni zvonec je zadržal, gospa Fiedler je odprla vrata, toda nasmešek, ki naj bi veljal obisku v pozdrav, ji je na obrazu zamrl, ko je videla, kdo stoji pred njo.

»Ste prišli po svoje reči?« jo je godrnjaje vprašala in se umaknila, da napravi Kristini prostor. »Vse sem umaknila in shranila na podstrešju.«

Ni ji voščila običajne dobrodošlice, tudi nič osebnega ni bilo v vsem, kar je rekla, in to, kar je spregovorila, je bilo Kristini neznanjsko.

»Moja soba...«

»Tu nimate več sobe — oddala sem jo! Pa ne mislite morda, da bom takšne ženske trpela v svoji hiši? Ne, draga moja, o tem ni govora! Vzemite svoje reči in glejte, da čimprej odidete.«

Trdo, osorno je govorila in učinek gospodinjskih besed tudi ni izostal.

Kristina je pogledala okoli sebe. Veža je bila ozka in mračna kot vedno; tam so bila vrata, ki so držala v sobo, ki je bila njena, na katero je tolikokrat mislila, saj je bila njeno zatočišče, edini mirni prostor, na katerega se je veselila.

»Toda... jaz vendar nimam nobenega drugega stanovanja, jaz...«

»Kje boste v prihodnje stanovali, je vaša briga, ne moja.« jo je zavrnjela gospa Fiedler. »Vaše sobo sem oddala drugi stranki — tu imate najemnino za dva meseca nazaj! Nočem vam ostati dolžna, kam pa pojdete, se mene ne tiče.«

Gospa Fiedler je res odprla vrata kuhinjske omare in vzela iz nje dva bankovca, ki jih je vrgla na mizo.

»Na kaj se čakate?«

Kristina je požrla slino in mehanično vzela bankovca ter jih vtaknila v žep svojega plašča. »Bilo ji je jasno, da mora spet oditi na cesto, v mrzli zimski dan, in si kjerkoli poiskati kakšno zatočišče...«

Toda kje?

Mnogo hiš je bilo porušeni. Vojna tudi temu mestu ni prizanesla. redki hoteli, ki so še ostali nepoškodovani, pa so bili prenapolnjeni.

»Saj goste lahko v kak bunker.« je pripomnila gospa Fiedler.

Bunker... Nekaj teh večjih betonskih zgradb, ki so med vojno služile civilnemu prebivalstvu kot zaklonišča, so preuredili v zasilna množična stanovanja.

In v te luknje, ki so spominjale na celice čebel v panju, ki so služile družinam brez strehe, in ljudem, ki so se brez službe potikali po svetu... v te luknje naj torej gre?

Ne, nikoli!

Tam žive ljudje, ki nečejo delati, ki se po cestah potikajo, ljudje, med katerimi nima nobenega opravka.

»Pojdite že vendar,« je zagodrnjala gospa Fiedler in odprla kuhinjska vrata. »Primanjkuje mi časa, da bi z vami še dalje razpravljala. Boste že našli kak prostor,« je razmišljala Kristina, ko je spet stala na cesti in stiskala trde prste v žepih plašča.

Avtomobili so drveli mimo nje, ropotali tovorni vozovi, ljudje so hiteli po svojih opravkih, a nihče se ni zmenil zanjo.

ROMAN V NADALJEVANJE

MED DVEMA ŽENAMA

Vrata kaznilnice so zaskripala v tečajih, ko jih je vratar odprl in Kristino izpustil skozi nje.

Ko je stopila na prosto, jo je zabele. Privihnila si je ovratnik na plašču. Spet je naletaval sneg, ki je na cesti oblezal kot siva, umazana kroga. Le na strehah je ostal še bel.

Cesta je bila prazna, ob straneh ni bilo nobenih hiš, le drevesa so tamkaj samevala in iztegovala gole veje proti nebu.

Ob vsakem koraku, ki ga je Kristina napravila v novo svobodo, ji je pri arcu postajalo težje. Šele po kilometr dolgem pešačenju je prišla do končne postaje cestne železnice. Petdeset mark je bilo vse njeno premoženje, kajti sodiče je njen bančni račun zaplenilo.

Za teh bornih petdeset mark je morala zlepti nešteto papirnatih vrečic. Garala je zanje kot sužnja.

Kako dolgo se bo z njimi preživljala? Poskusiti bo morala dobiti kje kakšno delo, kajti Merlinine velikodušne ponudbe, da jo bo podpirala, ne more pod nobenim pogojem sprejeti. Saj je vedela, da se mora tudi njena prijateljica trdo boriti za obstoj.

Mesto se je pojavilo pred njo, njegove prve hiše. Voz cestne železnice se je pričel polniti in bližnja številnih ljudi jo je težila. Kristini se je še vedno zdela, da ji stoji gospa Hasselheide za hrbtom. Se vedno je čutila njen strog, grozeč pogled...

Tu je morala izstopiti. Poznala je cesto, ki se ni dosti spremenila. V hiši, v katero je vstopila, je bilo še vedno tako zatohlo kot nekoč. Mnogo stopnic je morala prestopiti, preden je prišla do vrat stanovanja, v katerem je živela več let.

Njene vizitke ni bilo več na vratih. Gospa Fiedler jo je kajpak predtem snela, toda ostala ji je soba, saj je imela v njej še shranjene svoje reči, in najemlino je takrat plačala v celoti vnaprej.

(Dajle prihodnjik!)